

Πέθανε ο ιδρυτής του «Νέου Κόσμου» Δημήτρης Γκόγκος

Ο άνθρωπος που αθόρυβα αλλά αποτελεσματικά μέσω της εφημερίδας του συνέβαλε για να κερδίσουν πολλά δικαιώματα οι Έλληνες μετανάστες και να αλλάξει προς το καλύτερο η παροικία μας

ΠΗΓΗ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΗΣ
-NEOS KOSMOS

Ο «Νέος Κόσμος» πενθεί. Πενθεί για την απώλεια του ιδρυτή της εφημερίδας, Δημήτρη (Τάκη) Γκόγκου, που έφυγε ήσυχα το μεσημέρι της Δευτέρας σε ηλικία 88 ετών. Ο θάνατός του, σίγουρα, αφήνει ένα μεγάλο κενό και σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής. Όπως είχα την ευκαιρία να γράψω και άλλες φορές ήταν στις 13 Φεβρουαρίου του 1957, ημέρα των γενεθλίων του Δημήτρη Γκόγκου, που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά ο «Νέος Κόσμος».

Γνώρισα τον Δημήτρη Γκόγκο προς τα τέλη της δεκαετίας και εργάστηκα για τις επιχειρήσεις του 40 ολόκληρα χρόνια. Δεν ήταν απλά ο εργοδότης μου. Ήταν ένας καλός φίλος. Ζήσαμε μαζί αλυσόμενες στιγμές που δεν περιορίζονταν στον εργασιακό χώρο μόνο. Είχαμε οικογενειακές σχέσεις, κάναμε ταξίδια στην Ελλάδα, μοιραζόμασταν τα πάντα. Κάποια στιγμή θα γράψω για όλα αυτά γιατί, έχω την αίσθηση, πως λίγοι ξέρουν και έζησαν τον Δημήτρη Γκόγκο όσο εγώ.

Τώρα δεν είναι η στιγμή γιατί είμαι συγκλονισμένος. Περιορίζομαι απλά να σας δώσω κάποια στοιχεία για το ποιος ήταν ο Δημήτρης Γκόγκος, αντλώντας πληροφορίες από προηγούμενες αναφορές μας.

ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Γεννήθηκε: Στις 13 Φεβρουαρίου 1931 στη Χίο, από Μικρασιάτες πρόσφυγες γονείς.

Μεγάλωσε: Στο Βαρβάσι Χίου, με εξαίρεση κάποιο χρονικό διάστημα στην Κύπρο.

Σπούδασε: Απόφοιτος του Καποδιστριαίου Γυμνασίου Χίου με παράλληλη ενσκόληση τη δημοσιογραφία.

Μετανάστευσε: Το 1950 στη Μελβούρνη και δούλεψε για μια μέρα στο εργοστάσιο της General Motors Holden, αλλά και σε αρκετά άλλα εργοστάσια, πριν αφοσιωθεί αποκλειστικά στη δημοσιογραφία. Η απόφασή του να μείνει μόνιμα εδώ φέρνει όλη την οικογένεια στην Αυστραλία.

Υπηρέτησε ως γραμματέας στον Πανελλήνιο Σύλλογο «Ορφείας» εξυπηρετώντας τους νεοφερμένους μετανάστες και εντάχθηκε στο προοδευτικό πολιτικό κίνημα.

Πριν ξεκινήσει με τον «Νέο Κόσμο», εργάστηκε ως ο μοναδικός συντάκτης της εφημερίδας «Αυστραλοέλληνας» που κυκλοφορούσε κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες, λόγω της αυστηρής αυστραλιανής νομοθεσίας που, ουσιαστικά, απαγόρευε την κυκλοφορία ξενόγλωσσων προοδευτικών εντύπων.

Πολλά μέσα ενημέρωσης ασχολήθηκαν με τον Δημήτρη Γκόγκο και το φαινόμενο «Νέος Κόσμος».

Ο «ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

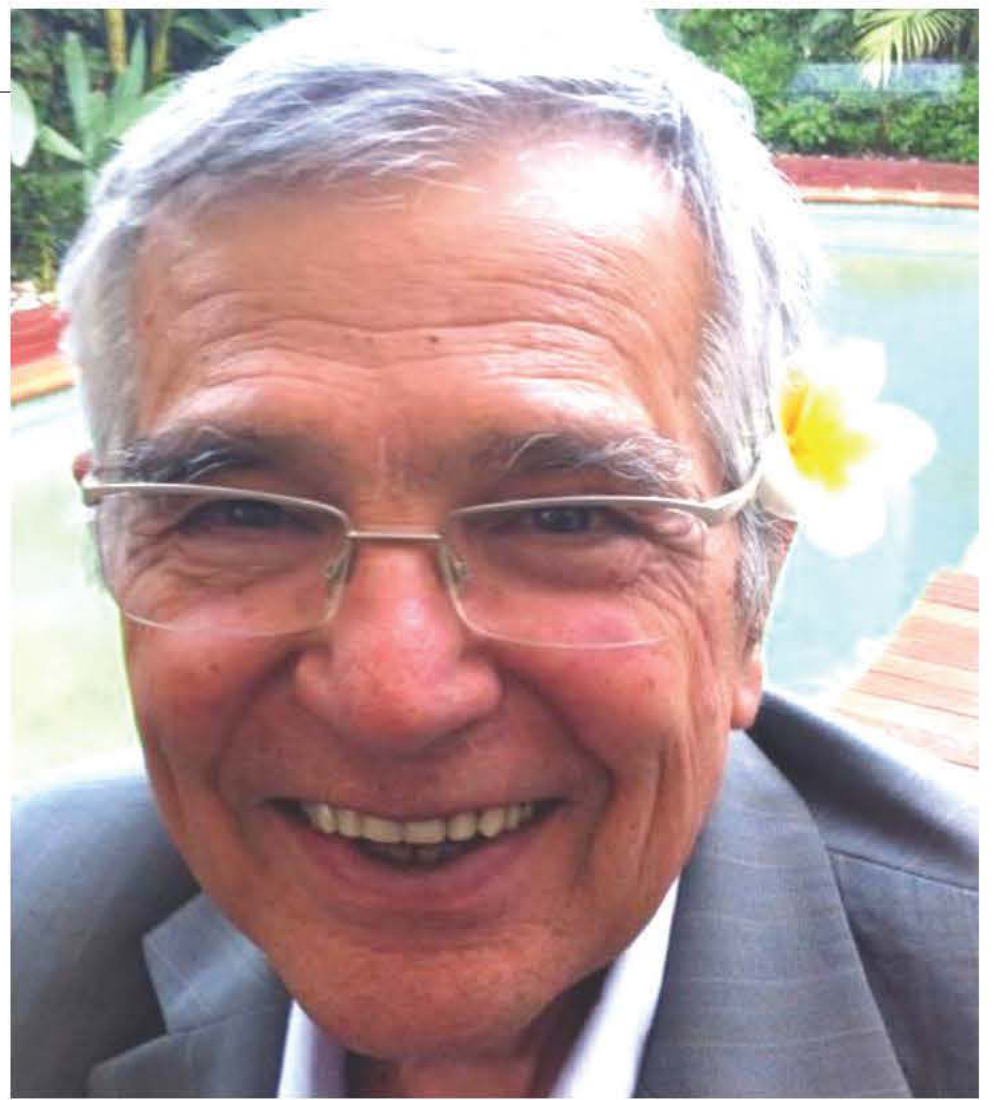
Θυμάμαι όταν ετοιμάζαμε το αφιέρωμα για τα 30 χρόνια του «Νέου Κόσμου», το 1987, που ο (τότε) διευθυντής μας, Δημήτρης Γκόγκος, μου είπε με το χαρακτηριστικό του χιούμορ: «Εντυπωσιακό το αφιέρωμα. Ελπίζω να προλάβουμε να κάνουμε και τα... σαράντα της» – εννοώντας, φυσικά, την 40ή επέτειο της έκδοσης του «Νέου Κόσμου» και όχι το... μνημόσυνό του!

Τα χρόνια πέρασαν και γιορτάσαμε το 1997, με ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία, την 40ή επέτειο έκδοσης της εφημερίδας με μια εντυπωσιακή έκδοση 120 (μεγάλων) σελίδων που αποτελεί και ρεκόρ για τον «Νέο Κόσμο».

Την 50ή επέτειο (λες και ήταν χθες) την γιορτάσαμε με τέσσερα περιοδικά που έγραψαν ιστορία το 2007.

Και την 60η επέτειο την γιορτάσαμε με ακόμα ένα εντυπωσιακό αφιέρωμα.

Έχω γράψει, αρκετές φορές, πως οι σχέσεις που αναπτύσσουν οι εφημερίδες σε κάθε μήκος και πλάτος της Γης με το αναγνωστικό τους κοινό είναι κάτι παραπάνω από ξεχωριστές. Στην περίπτωση του «Νέου Κόσμου» η σχέση που έχουν δημιουργήσει οι άνθρωποι της εφημερίδας μας με σας, είναι σχέση ζωής. Μια σχέση η οποία αναπτύχθηκε και μεγάλωσε μαζί με τα προβλήματα και τα όνειρα πολλών ανθρώπων που βρέθηκαν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την Ελλάδα, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Και που συνεχίζεται σήμερα με τα παιδιά τους και με τα εγγόνια τους. Από το 1957 που βγήκε το πρώτο φύλλο του «Νέου Κόσμου» μέχρι σήμερα, πολλά έχουν αλλάξει τόσο στην εμφάνιση της εφημερίδας όσο και την θεμα-

τολογία της. Σήμερα ο «Νέος Κόσμος» είναι δίγλωσσος και δεν περιορίζεται μόνο στις τρεις έντυπες εκδόσεις του την εβδομάδα. Έχει ισχυρή παρουσία στο διαδίκτυο με πολλές χιλιάδες πιστούς αναγνώστες. Παραμένει, χωρίς αμφιβολία, η εφημερίδα του Ελληνισμού της Αυστραλίας και προσπαθεί να αφογκράζεται με προσοχή και ευαισθησία τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα όλης της ομογένειας (πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς) και να τα αναδεικνύει τόσο στην ελληνική όσο και στην αγγλική γλώσσα. Οι βασικές αρχές της εφημερίδας δεν άλλαξαν όμως.

Ο «Νέος Κόσμος» παραμένει μια εφημερίδα που από το ξεκίνημά της έως σήμερα, δεν περιορίστηκε μόνο στον δημοσιογραφικό ρόλο της και ίσως αυτό να εξηγεί την άρρηκτη σχέση με το κοινό της. Και αυτό το οφείλει σε ένα μεγάλο βαθμό στον Δημήτρη Γκόγκο. Στη δεκαετία του '60 έφτανε στο σημείο να οργανώνει μέχρι και συσσίτια για τους άνεργους Έλληνες μετανάστες. Επίσης, πρωτοστάτησε στους αγώνες για τα εθνικά μας θέματα και δεν είναι τυχαίες οι φιλελληνικές θέσεις όλων των αυστραλιανών κυβερνήσεων. Είχε ιδιαίτερα έντονη αντιδικτατορική δράση και, εκτός των άλλων, συνέβαλε στο να περιοδεύσουν τότε στην Αυστραλία οι Ανδρέας Παπανδρέου, Μίκης Θεοδωράκης και άλλοι αντιστασιακοί.

Αργότερα, πρωτοστάτησε στη δημιουργία Έδρας Νεοελληνικών στο Πανεπιστήμιο Μελβούρνης, αλλά –κυρίως– στην καθιέρωση του πολυπολιτισμού. Το Εργατικό Κόμμα, μετά την άνοδο του Γκοφ Ουίλαμ στην εξουσία το 1972, υιοθέτησε πολλές από τις προτάσεις του «Νέου Κόσμου» για την καθιέρωση του πολυπολιτισμού. Πολιτικές που συνέχισε και ενδυνάμωσε αργότερα ο Φιλελεύθερος Μάλκολμ Φρέιζερ. Η άρση της απαγόρευσης πολιτογράφησης Αυστραλών πολιτών σε μετανάστες που ανέπτυσσαν πολιτική δραστηριότητα, η μεταφορά συντάξεων στο εξωτερικό, η

δημιουργία της SBS αλλά και η χρηματοδότηση των μεταναστευτικών σχολείων, ήταν μερικές από τις καμπάνιες του «Νέου Κόσμου» που είχαν επιτυχία. Και δεν είναι τυχαίο που η πρώτη άδεια του ραδιοφωνικού σταθμού 3EA (ήταν το ξεκίνημα της SBS) εκδόθηκε στο όνομα του Δημήτρη Γκόγκου.

Οι αγώνες μας για τους μετανάστες και τον πολυπολιτισμό δεν σταμάτησαν και δεν σταματούν ποτέ.

Μετά τα χρόνια της μαζικής μεταπολεμικής μετανάστευσης δημιουργήθηκαν όμως και άλλες ανάγκες. Πρωτοστατήσαμε, λοιπόν, στη δημιουργία της «Πρόνοιας» από όπου στη συνέχεια δημιουργήθηκε και η «Φροντίδα» οι πρώτοι έρανοι της οποίας γίνονταν στα γραφεία μας. Και έτσι φτιάχτηκαν και τα πρώτα γηροκομεία.

Στηρίξαμε και στηρίζουμε τις προσπάθειες για τη διατήρηση της γλώσσας μας και του πολυπολιτισμού. Ακόμα και το γεγονός ότι η Ελληνική εντάχθηκε στο ενιαίο πρόγραμμα διδασκαλίας του αυστραλιανού εκπαιδευτικού συστήματος, οφείλεται στις χιλιάδες υπογραφές που συγκέντρωσαν οι αναγνώστες του «Νέου Κόσμου».

Ο «Νέος Κόσμος» συμμετείχε στη δημιουργία της «Ελληνικής Εβδομάδας» και, αργότερα, του Φεστιβάλ «Αντίποδες».

Θα πρέπει, όμως, να πούμε ότι πρώτος της εκδότης ήταν ο Δημήτρης Γκόγκος αλλά στην καθιέρωση και ανάπτυξη της εφημερίδας συνέβαλε ο πρώτος της αρχισυντάκτης και συνεταιριος Νώντας Πεζάρος καθώς και ο άλλος συνεταιριος Χρήστος Μουρίκης και τα εκατοντάδες άτομα που εργάστηκαν όλα αυτά τα χρόνια για την εφημερίδα.

Τη διεύθυνση της εφημερίδας έχει αναλάβει εδώ και χρόνια ο γιος του Δημήτρη Γκόγκου, ο Χριστόφορος Γκόγκος, Ελληνοαυστραλός δεύτερης γενιάς. Τα άλλα δυο παιδιά του είναι ο Γιώργος και η Τάνια.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)